

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 213g/2025

privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 19 alineatul (1) pct. 2) și 29¹ alineatul (10) lit. b) din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat

(motivele efectuării controalelor inopinate și ale aplicării măsurilor restrictive în cadrul controalelor de stat)

CHIȘINĂU
2 aprilie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, Președinte,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA, *judecători*,
cu participarea dlui Andrei Harbuz, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 9 octombrie 2025,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 2 aprilie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat, după cum urmează:

- textele „încălcarea gravă a regulilor de securitate ori siguranță, precum și de încălcarea gravă a drepturilor și libertăților fundamentale,, și „ prezintă un pericol iminent și imediat pentru mediu, viața, sănătatea și proprietatea persoanelor” din articolul 19 alin. (1) pct. 2);

- textul „în funcție de criteriile de risc, de gravitatea încălcărilor, de mărimea potențială a daunelor și de normele prevăzute de legile de specialitate, organele de control aplică următoarele categorii de măsuri restrictive: (i) suspendarea dreptului de a desfășura unele activități, de a utiliza bunurile/echipamente prin suspendarea sau retragerea unui act permisiv în condițiile alin. (3); (ii) suspendarea înregistrării în sau radierea din registrele oficiale” din articolul 29¹ alin. (10) lit. b),

ridicată de dl avocat Gheorghe Postolachi, în interesele SRL „CONNECT-VIM”, în dosarul nr. 2 p/s-601/2025, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de dna Angela Furdui, judecător de la Judecătoria Chișinău, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. La 17 aprilie 2025, Agenția Națională pentru Sănătate Publică (în continuare, ANSP) i-a eliberat instituției de educație timpurie SRL „CONNECT-VIM” o autorizație sanitară pentru funcționare nr. 024544.

4. La 3 septembrie 2025, în urma unui control inopinat, ANSP i-a interzis instituției de educație timpurie „CONNECT-VIM” utilizarea unei încăperi în activitatea sa economică și a emis mai multe prescripții, ca urmare a constatării unor abateri de la cadrul normativ.

5. Prin Decizia nr. 1 din 11 septembrie 2025, ANSP a dispus retragerea autorizației sanitare de funcționare nr. 024544 din 17 aprilie 2025.

6. La 11 septembrie 2025, ANSP s-a adresat Judecătoria Chișinău cu o cerere prin care a solicitat validarea deciziei de retragere a autorizației sanitare de funcționare nr. 024544 din 17 aprilie 2025.

7. În procesul de examinare a cauzei, dl avocat Gheorghe Postolachi a ridicat, în interesele „CONNECT-VIM”, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 19 alineatul (1) pct. 2) și 29¹ alineatul (10) lit. b) din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat, menționate *supra* la § 1.

8. Printr-o încheiere din 1 octombrie 2025, judecătorul cazului a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a dispus trimiterea sesizării la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

Legislația pertinentă

9. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nicio pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(3) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

(5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

(6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.”

10. Prevederile relevante ale Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat sunt următoarele:

Articolul 5¹

Limitele generale ale controlului și ale măsurilor în cadrul acestuia

„(1) Controlul se inițiază doar în urma analizei și evaluării riscurilor. Efortul și timpul alocat controlului, precum și metoda de control aplicată trebuie să fie proporționale nivelului de risc stabilit.

(2) Controlul se desfășoară doar în baza și în limitele listei de verificare aplicabile pentru domeniul, tipul și obiectul de control în cauză. Lista de verificare poate fi aplicată doar în cazul în care este aprobată, conform rigorilor stabilite de Guvern și prezenta lege, prin actul normativ al ministerului de resort, la propunerea organului de control corespunzător și în urma consultărilor publice. Lista de verificare aprobată este publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe pagina electronică a organului de control.

(3) Acțiunile organului de control și măsurile aplicate în cadrul controlului sunt raportate la următoarele niveluri de încălcări ale legislației:

a) minore – încălcări ale legislației a căror înlăturare poate avea loc fără ca activitatea curentă a persoanei să fie afectată și care nu creează un pericol iminent pentru drepturile și libertățile fundamentale care fac obiectivul prezentei legi, pentru mediu ori pentru viața, sănătatea și proprietatea persoanelor;

b) grave – încălcări ale legislației a căror înlăturare nu este posibilă în timpul controlului, fiind necesară și posibilă alocarea unei perioade de timp pentru acțiuni de înlăturare, și care creează un pericol iminent, dar nu imediat, pentru drepturile și libertățile fundamentale care fac obiectivul prezentei legi, pentru mediu ori pentru viața, sănătatea și proprietatea persoanei controlate și/sau angajații acesteia ori creează pericol iminent, dar nu imediat, pentru societate, care, dacă nu este înlăturat în termenul indicat, va deveni imediat;

c) foarte grave – încălcări ale legislației a căror înlăturare nu este posibilă în timpul controlului, însă acțiuni în acest sens necesită a fi întreprinse imediat, și care creează un pericol iminent și imediat pentru drepturile și libertățile fundamentale care fac obiectivul prezentei legi, pentru mediu ori pentru viața, sănătatea și proprietatea persoanei controlate și/sau angajații acesteia ori creează pericol iminent și imediat pentru societate. Sunt echivalente cu încălcări foarte grave încălcările grave care nu au fost înlăturate în termenul indicat în prescripție.

(4) În cazul încălcărilor minore pot fi emise doar prescripții în baza cărora se indică ce încălcări trebuie înlăturate și se recomandă modalități de înlăturare a încălcărilor, însă nu pot fi aplicate sancțiuni prevăzute de legea contravențională sau altă lege și nu pot fi aplicate măsuri restrictive.

(5) În cazul încălcărilor grave, pe lângă recomandări de înlăturare și oferire a termenului în care se vor înlătura încălcările, pot fi aplicate sancțiuni, însă nu pot fi aplicate măsuri restrictive.

(6) În cazul încălcărilor foarte grave se indică modalitățile de înlăturare, se aplică sancțiuni și/sau măsuri restrictive în conformitate cu prevederile legii, după caz.”

Articolul 19

Temeiurile și condițiile efectuării controalelor inopinate

(1) Organul de control poate decide efectuarea controalelor inopinate asupra unei persoane, în baza evaluării riscurilor, precum și poate emite inspectorului delegație de control, doar în cazul:

2) deținerii informațiilor/indiciilor, susținute prin probe aflate în posesia organelor de control, inclusiv ca urmare a autosesizării, despre existența situațiilor de avarie, incident sau **încălcare gravă** a regulilor de securitate ori siguranță, precum și de încălcare gravă a drepturilor și libertăților fundamentale care fac obiectul prezentei legi, situații care prezintă un **pericol iminent și imediat** pentru mediu, viața, sănătatea și proprietatea persoanelor, sau care lezează drepturile și libertățile fundamentale care fac obiectul prezentei legi, dacă sînt întrunite următoarele condiții:

[...]"

Articolul 29¹ Măsurile restrictive

"[...]

9) Selectarea și aplicarea măsurii restrictive se efectuează în conformitate cu principiile:

a) legalității – se vor aplica doar măsurile restrictive prevăzute în mod expres de lege, în limitele și în modul prevăzute de cadrul normativ;

b) eficacității – măsurile restrictive se vor aplica doar dacă acestea sunt în stare să înlăture un pericol sau cel puțin să prevină ori să diminueze daunele ce sunt sau pot fi cauzate;

c) raționalității – se va evita aplicarea măsurilor restrictive în lipsa unor pericole evidente sau pentru a preveni daune în proporții mici, de asemenea în situațiile în care încălcarea poate fi remediată și pericolul poate fi înlăturat în timpul controlului, chiar dacă încălcarea ar putea fi calificată ca fiind foarte gravă;

d) proporționalității – se va evita impunerea măsurilor restrictive în exces, identificând măsura cea mai puțin împovărătoare și costisitoare pentru persoana controlată, în limita necesității de a înlătura pericolul iminent, luând în considerare gravitatea încălcărilor și mărimea potențială a daunelor.

(10) În funcție de **criteriile de risc**, de **gravitatea încălcărilor**, de **mărimea potențială a daunelor** și de normele prevăzute de legile de specialitate, organele de control aplică următoarele categorii de măsuri restrictive:

b) suspendarea dreptului de a desfășura unele activități, de a utiliza bunuri/echipamente prin:

– suspendarea sau retragerea unui act permisiv în condițiile alin. (3);

– suspendarea înregistrării în sau radierea din registrele oficiale;

– stabilirea accesului restricționat la interfețele online sau eliminarea conținutului ce se referă la produsele periculoase, cu afișarea unui avertisment în atenția utilizatorilor finali;

c) stabilirea interdicției de a utiliza în activitatea economică încăperi, utilaje, vehicule și alte mijloace de producere (cu sau fără sigilare);

d) ridicarea produselor periculoase, cu sau fără distrugerea (nimicirea) acestora sau aducerea lor într-o stare care exclude posibilitatea utilizării acestora;

e) retragerea, rechemarea sau interzicerea plasării pe piață a produselor periculoase de către organele de control cu funcții în domeniul supravegherii pieței

[...]"

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

11. Autorul sesizării afirmă că sintagmele „încălcarea gravă”, „pericol iminent și imediat”, „gravitatea încălcărilor”, „mărimea potențială a daunelor” și „criteriile de risc” din normele contestate nu respectă cerințele de claritate a legii, fapt care permite ca aceste noțiuni să fie interpretate în mod extensiv de către autorități, iar drepturile întreprinzătorilor să fie limitate în lipsa unui cadru legal clar. Totodată, autorul excepției apreciază că măsurile restrictive bazate pe criterii vagi le afectează libertatea economică și dreptul de proprietate.

12. În opinia autorului sesizării, prevederile contestate contravin articolelor 1, 4, 20, 22, 23, 46 și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

13. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

14. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea privind controlul de stat, ține de competența Curții Constituționale.

15. Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de avocatul unei părți în proces. Astfel, excepția este formulată de un subiect abilitat cu acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie unele prevederi din articolele 19 alineatul (1) pct. 2), 29¹ alineatul (10) lit. b) din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat, menționate *supra* la § 1, care nu au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

17. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză care are ca obiect validarea deciziei de retragere a autorizației sanitare de funcționare nr. 024544 din 17 aprilie 2025. Curtea admite că instanța de judecată ar putea ține cont de prevederile contestate în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

18. Curtea reține că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept fundamental. Astfel, Curtea va analiza, prin prisma argumentelor autorului sesizării, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerință într-un drept fundamental (a se vedea DCC nr. 87 din 25 iulie 2024, § 15).

19. Autorul excepției susține că prevederile contestate sunt contrare articolelor 1 (*preeminența dreptului*), 4 (*drepturile și libertățile omului*), 20 (*accesul liber la justiție*), 22 (*neretroactivitatea legii*), 23 (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*), 46 (*dreptul la proprietatea privată și protecția acesteia*) și 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) din Constituție.

20. Referitor la incidența articolelor 1 și 4 din Constituție, Curtea reiterează că acestea au un caracter general, constituie imperative care stau la baza oricăror reglementări, nu pot reprezenta repere individuale și separate și pot fi invocate, de regulă, dacă se constată aplicabilitatea lor împreună cu alte dispoziții din Constituție (a se vedea DCC nr. 141 din 25 septembrie 2025, § 17).

21. Curtea reamintește că articolele 23 și 54 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul sesizării trebuie

să demonstreze, în mod argumentat, existența unei ingerințe în drepturile garantate de Constituție (a se vedea DCC nr. 73 din 20 iunie 2024, § 23).

22. Cu referire la articolul 20 din Constituție, Curtea reține că autorul excepției nu a motivat în ce măsură prevederile contestate afectează normele constituționale menționate. Astfel, Curtea subliniază că simpla enumerare a unor articole din Constituție, precum și citarea unor considerente din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene pentru Drepturile Omului, în lipsa unei argumentări proprii, nu reprezintă critici veritabile de neconstituționalitate (a se vedea DCC nr. 114 din 26 septembrie 2023, § 16). Anterior, Curtea a subliniat că nu-l poate substitui pe autorul excepției la formularea argumentelor de neconstituționalitate, pentru că ar efectua un control din oficiu (a se vedea DCC nr. 93 din 1 august 2023, § 23; DCC nr. 46 din 14 mai 2024, § 20).

23. În privința criticilor referitoare la incidența articolului 22 din Constituție, Curtea reține că dispozițiile acestui articol garantează neretroactivitatea legii penale, în sensul larg al noțiunii „penal” (care include dreptul penal și dreptul contravențional), adică principiul legalității incriminării și a pedepsei penale (*nullum crimen, nulla poena sine lege*). Astfel, exigențele articolului 22 din Constituție sunt incidente în cazul normelor de drept penal substanțial (a se vedea DCC nr. 70 din 6 iulie 2023, § 22; DCC nr. 87 din 25 iulie 2023, § 22). Curtea reține că prevederile contestate nu definesc infracțiunile sau pedepsele și nu se referă la o acuzație în materie penală, prin urmare, acest articol nu este incident în prezenta cauză.

24. Referitor la incidența articolului 46 din Constituție, Curtea menționează că licența, autorizația sau permisul pentru desfășurarea unei activități comerciale reprezintă un „bun” în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Încetarea sau retragerea licenței echivalează cu o ingerință în dreptul persoanelor la respectarea bunurilor lor, inclusiv la respectarea intereselor economice legate de afacerea lor (a se vedea HCC nr. 6 din 16 aprilie 2025, § 39).

25. Curtea observă că autorul excepției își bazează criticile de neconstituționalitate pe argumentul că retragerea autorizației sanitare pentru funcționare în baza unor norme lipsite de claritate și previzibilitate echivalează cu o expropriere arbitrară a proprietății.

26. Urmărind scopul de a consolida cadrul juridic și instituțional în domeniul efectuării controlului de stat asupra activității de întreprinzător, legislatorul a stabilit, între altele, că inițierea controlului poate avea loc doar în urma analizei și evaluării riscurilor. Efortul și timpul alocat controlului, precum și metoda de control aplicată trebuie să fie proporționale cu nivelul de risc stabilit. În același timp, acțiunile organului de control și măsurile aplicate în cadrul controlului sunt raportate la următoarele nivele de încălcări ale legislației: (i) minore; (ii) grave; (iii) foarte grave (a se vedea articolul 5¹ alin. (3) din Legea privind controlul de stat).

27. Referitor la criticile autorului sesizării privind lipsa de claritate a sintagmei „încălcarea gravă” din articolul 19 alin. (1) pct. 2) din Legea privind controlul de stat, Curtea constată că legislatorul a definit înțelesul acestei singame, stabilind că încălcarea gravă presupune acele încălcări ale legislației a căror înlăturare nu este posibilă în timpul controlului, fiind necesară și posibilă alocarea unei perioade de timp pentru acțiuni de înlăturare, și care creează un pericol iminent, dar nu imediat, pentru drepturile și libertățile fundamentale, pentru mediu ori pentru viața, sănătatea și proprietatea persoanei controlate și/sau angajații acesteia ori creează pericol

iminent, dar nu imediat, pentru societate, care, dacă nu este înlăturat în termenul indicat, va deveni imediat (a se vedea articolul 5¹ alin. (3) lit. b) din Legea privind controlul de stat).

28. Cu privire la criticile autorului sesizării referitoare la lipsa de claritate a sintagmei „pericol iminent și imediat” din articolul 19 alin. (1) pct. 2) din Legea privind controlul de stat, Curtea observă că legiuitorul a circumscris această noțiune categoriei „încălcărilor foarte grave” ale legislației, prevăzută la articolul 5¹ alin. (3) lit. c) din Legea citată mai sus. Potrivit acestei dispoziții, sunt încălcări foarte grave ale legislației încălcările a căror înlăturare nu este posibilă în timpul controlului, însă acțiunile în acest sens trebuie întreprinse imediat, precum și încălcările care creează un pericol iminent și imediat pentru drepturile și libertățile fundamentale, pentru mediu ori pentru viața, sănătatea și proprietatea persoanei controlate și/sau angajații acesteia ori creează pericol iminent și imediat pentru societate. Sunt echivalente cu încălcările foarte grave încălcările grave care nu au fost înlăturate în termenul indicat în prescripție.

29. Mai mult, Curtea subliniază că procedura controlului se încheie prin întocmirea de către inspectorii a unui proces-verbal de control care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu, între altele, informația cu privire la temeiul și tipul controlului, constatările și rezultatele acestuia, dar și referința expresă la prevederile actelor legislative și normative pe care le-a încălcat persoana supusă controlului (a se vedea articolul 28 alin. (2) lit. b), d), g) și h) din Legea privind controlul de stat).

30. Curtea observă că, în funcție de criteriile de risc, de gravitatea încălcărilor, de posibila amploare a daunelor și de normele prevăzute de legile speciale, legislatorul a oferit organelor de control competența să aplice diferite măsuri restrictive precum: (i) suspendarea activității economice a persoanei supuse controlului, a subdiviziunii sau a obiectului controlat ori a unei părți a acestuia; (ii) suspendarea dreptului de a desfășura unele activități, de a utiliza bunuri/echipamente prin: suspendarea sau retragerea unui act permisiv în condițiile alin. (3); suspendarea înregistrării în sau radierea din registrele oficiale; stabilirea accesului restricționat la interfețele online sau eliminarea conținutului ce se referă la produsele periculoase, cu afișarea unui avertisment în atenția utilizatorilor finali; (iii) stabilirea interdicției de a utiliza în activitatea economică încăperi, utilaje, vehicule și alte mijloace de producere; (iv) ridicarea produselor periculoase, cu sau fără distrugerea acestora sau aducerea lor într-o stare care exclude posibilitatea utilizării acestora; (v) retragerea, rechemarea sau interzicerea plasării pe piață a produselor periculoase de către organele de control cu funcții în domeniul supravegherii pieței (a se vedea articolul 29¹ alin. (10) din Legea privind controlul de stat).

31. Curtea constată că, deși legislatorul le-a conferit organelor de control competența de a aplica o gamă variată de măsuri restrictive, selectarea și aplicarea acestora nu se realizează în mod automat, ci în conformitate cu principiile legalității, eficacității, raționalității și proporționalității. Astfel, măsura aleasă trebuie să fie adecvată pentru înlăturarea pericolului identificat, să nu depășească ceea ce este necesar pentru prevenirea ori diminuarea daunelor și să reprezinte cea mai puțin împovărătoare opțiune pentru persoana supusă controlului, ținând cont de gravitatea încălcărilor constatate și de mărimea potențială a prejudiciilor (a se vedea articolul 29¹ alin. (9) din Legea privind controlul de stat).

32. Mai mult, până a dispune retragerea actului permisiv, legislatorul a stabilit obligația organului de control care a constatat încălcări ale legislației de a emite o prescripție privind înlăturarea acestor încălcări. În cazul în care inspectorul constată înlăturarea încălcărilor respective, persoana supusă controlului este liberată, total sau parțial, de sancțiunea de care era pasibilă conform legii (a se vedea articolul 29 alin. (1), (4) și (8) din Legea privind controlul de stat).

33. În cazul în care persoana supusă controlului nu înlătură încălcările legislației în termenul stabilit, organul de control care a emis prescripția poate emite, în funcție de gradul de pericol constatat (a se vedea articolul 5¹ alin. (3) din Legea nr. 131/2012), altă prescripție, cu sau fără măsuri restrictive, și/sau poate aplica sancțiuni prevăzute de lege (a se vedea articolele 29 alin. (7) și 29¹ alin. (3) din Legea 131/2012) prin formularea cererii corespunzătoare în instanța competentă.

34. Procedura de retragere a actelor permissive este reglementată inclusiv de articolele 278¹⁰-278¹⁴ din Codul de procedură civilă. Astfel, în cazul retragerii unui act permisiv, legislatorul a prevăzut obligația autorității competente de a preciza informațiile referitoare la gravitatea încălcării legislației, termenul acordat pentru remediere și modul de remediere a deficiențelor identificate (a se vedea articolul 278¹¹ din Codul de procedură civilă).

35. Din analiza sistematică a legislației, Curtea a ajuns la concluzia că măsura de retragere a actelor permissive este aplicată în mod gradual în cazul titularilor actelor permissive care comit încălcări și este însoțită de garanții apte să asigure respectarea echilibrului între interesele individuale și interesul general, acordându-le instanțelor de drept comun competența de a decide dacă titularul acestui act a înlăturat sau nu circumstanțele care au condus la emiterea prescripțiilor și, implicit, să dispună sau nu retragerea acestui act (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr. 149 din 2 octombrie 2025, § 46).

36. În acest context, Curtea reiterează că o prevedere legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat. Dimpotrivă, ea trebuie citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente, ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent (a se vedea DCC nr. 138 din 29 septembrie 2022, § 33).

37. Din considerentele menționate, Curtea observă că prevederile legale relevante îi permit instanței de judecată să examineze caracterul justificat și proporționalitatea măsurii în discuție într-un caz concret. Prin urmare, Curtea constată că acest capăt al sesizării este vădit neîntemeiat.

38. Mai mult, Curtea observă că, de fapt, argumentele autorului sesizării se referă la aspecte privind interpretarea și aplicarea legii. Curtea reiterează că aspectele legate de interpretarea și de aplicarea legii nu țin de competența Curții Constituționale (a se vedea DCC nr. 78 din 4 iulie 2024, § 38; DCC nr. 34 din 13 martie 2025, § 23). Această competență le revine, prin definiție, instanțelor de judecată (a se vedea DCC nr. 146 din 2 octombrie 2025, § 29)

39. Pentru că nu s-a demonstrat incidența unui drept fundamental prevăzut de Constituție, Curtea notează că nici articolele 1, 4, 23 și 54 din Constituție nu sunt incidente.

40. Prin urmare, pe baza celor menționate supra, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, pe baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (3) lit. d) și f) și (4) lit. d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 19 alineatul (1) pct. 2) și 29¹ alineatul (10) lit. b) din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat, ridicată de dl avocat Gheorghe Postolachi, în interesele SRL „CONNECT-VIM”, în dosarul nr. 2 p/s-601/2025, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

*Chișinău, 2 aprilie 2026
DCC nr. 59
Dosarul nr. 213g/2025*